



El frau de la falsa LOGSE

El Consell valencià ha augmentat els diners que destina a l'ensenyament privat concertat i ha reduït els destinats a les escoles públiques. Mentrestant, el 90% dels alumnes del primer cicle d'ESO estan encara en centres de primària per manca d'infraestructures.

Els responsables de l'ensenyament de la Generalitat valenciana —en dos anys de legislatura, tres consellers diferents— han assegurat sempre que l'any 2001 s'hauran complert totes les novetats que la Llei Orgànica General del Sistema Educatiu (LOGSE) introdueix en l'educació. Aquesta llei ha redefinit les etapes educatives de manera que s'ha ampliat l'edat de l'ensenyament obligatori dels catorze fins als setze anys, i la secundària obligatòria (ESO) inclou ara el que abans era setè i vuitè d'EGB i primer i segon de BUP. Això significa que els centres de primària es descongestionen i els de secundària s'amplien, es reformen i es doten de millors i més modernes infraestructures.

Malgrat que en el present curs escolar s'ha iniciat ja el primer curs d'ESO, només un 10% dels alumnes del País Valencià que estan en aquesta etapa, estudien en centres de secundària. La resta, l'altre 90%, continua en els centres de primària, en la mateixa aula on sempre han estat els de setè, i sense l'aula de tecnologia que hauria de ser-hi segons la LOGSE. Cal dir que al Principat el nombre d'alumnes d'ESO que estudien en centres de secundària és superior al 99%, tot i que això ha exigint la instal·lació d'aules pre-fabricades en molts casos.

Per la seua banda, els pressupostos de la Generalitat valenciana de 1997 —els primers que ha fet el PP amb tota llibertat—, tampoc no faciliten la creació d'a-

quests nous centres: el pressupost dedicat a construcció s'ha reduït en 2.842 milions respecte el del 1996. De fet, com assenyala Gonzalo Castillo, secretari general de FETE-UGT, en aquest pressupost ni tan sols s'ha inclòs una memòria de construcció amb una llista detallada dels centres que està previst edificar. Aquesta memòria sempre s'havia detallat en els pressupostos, segons Castillo.

Una ordre de la Conselleria pot fer que un professor done classes en castellà en una línia en valencià durant sis anys.

En contrast amb aquesta reducció de 2.842 milions per a construcció, destaca la xifra dedicada pel Consell a concerts amb centres privats per a donar ESO, que ha estat de 4.502 milions de pessetes.

Afavorir el sector privat. Els sindicats consultats per EL TEMPS —CCOO, UGT i Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià-Inter-sindical Valenciana (STE-PV)—, afirmen que aquestes xifres re-

flecteixen que el veritable objectiu del Consell valencià és afavorir l'ensenyament privat.

Igual passa amb l'etapa infantil. La LOGSE preveu també que els centres públics cobresquen totalment el tram d'ensenyament infantil de tres a sis anys, tot i no ser obligatori. Això significa bàsicament que tots els centres atenguen els xiquets de tres anys, ja que les aules per a quatre i cinc anys estan cobertes. Però segons el secretari general del STE-PV, Vicent Esteve, la creació d'aules s'ha alentit molt i, en els pressupostos, la partida dedicada a funcionament de l'ensenyament infantil, s'ha reduït en 662 milions, un 19%. Per contra, els recursos per a ensenyament infantil en centres privats han augmentat en 852 milions de pessetes, un 210%. El fet és que l'oferta pels als tres anys està generalitzada en els centres concertats i això, diu Esteve, "fa que els pares opten ja de bon principi per l'escola privada i després hi continuen, perquè com que són concertades, els resulta igualment gratuït".

El cas d'afavoriment al sector privat és molt clar al barri de Benicalap de València. En aquest barri hi ha quatre centres concertats i tres de públics. Els públics només donen ensenyament infantil i primària. En canvi, tres dels centres concertats tenen concedides unitats d'ESO. Curiosament, el centre concertat amb menys unitats en infantil i primària —només 3 i 6—, és el que més n'hi té d'ESO —16— i l'únic que té batxi-

llerat. Lògicament, els alumnes dels tres centres públics que no tenen secundària van a parar a aquest centre privat concertat amb més unitats que els altres i menys alumnes que cap. Fins ara, l'administració ha desatès les reclamacions de veïns i pares d'alumnes de Benicalap que demanen un centre públic de secundària des de fa més de dos anys. Segons Gonzalo Castillo, d'UGT-PV, aquesta política tendeix clarament a afavorir el sistema privat existent. Castillo assenyala també que aquesta mateixa situació es dona en bona part dels pobles de la comarca de l'Horta: "Com es pot explicar que tots els dies isquen 50 autobusos amb xiquets des dels pobles de l'Horta cap al Centre d'Estudis Integrats (CEI) de Xest? Perquè, evidentment, aquests pobles pateixen una necessitat sagnant d'instituts", diu Castillo. L'Horta és una de les comarques valencianes més poblades, amb 568.000 habitants



previsió de construir uns 120 centres d'ESO que es feia al mapa no implicarà, necessàriament, la seua construcció. En canvi, les comunitats –pobles o comarques– que han rebut la promesa de tenir un centre d'ESO s'han

de la Conselleria. Tecnologia és una de les matèries més conflictives perquè en alguns casos obliga els alumnes d'un centre que no té aula adequada per l'assignatura a anar a un altre centre que sí que en té. El secretari general de FETE-UGT, Gonzalo Castillo tem que al País Valencià s'adopti la solució d'urgència que ha pres el Ministeri en les comunitats en què encara gestiona l'educació. Segons Castillo, s'han comprat mil cotxes equipats amb eines per fer d'aules itinerants de tecnologia: van de centre en centre perquè en tots es puga estudiar la matèria sense construir l'aula esmentada.

Els sindicats van convocar una manifestació al febrer de 1996 contra el mapa escolar. Com que aquest document no té rang jurídic, el seu incompliment no constitueix cap delictes.

ARXIU / RAFA GIL



(sense comptar la ciutat de València).

Tots els problemes de manca de construcció tenen un origen: el mapa escolar del País Valencià no té cap rang jurídic. A l'inrevés del que ha passat en altres comunitats autònomes, el Consell valencià no ha fet del mapa escolar ni una llei, ni una ordre, ni una disposició ni res. Per tant, l'incompliment en algun dels seus punts no vulnera cap normativa més que la purament política, assenyala Vicent Esteve. Així, la

relaxat –explica Esteve– pensant que així serà. Però el que és cert, a més de la reducció de pressupost, és que no hi ha un pla de construcció ni un pla de finançament previst per a l'edificació dels nous centres.

El mateix passa amb qüestions més "acadèmiques" com ara la selecció de professors que han de donar les classes de tecnologia, una novetat que incorpora la LOGSE i que, de moment, comparteixen professors de matemàtiques, per ordre d'una instrucció

Problemes laborals. Que els primers cursos d'ESO s'impartesquen en els centres de primària té una altra conseqüència: els alumnes no saben encara en quin institut hauran de cursar tercer i quart. I, evidentment, tampoc els professors dels primers cursos d'ESO estan connectats amb els dels darrers cursos, per la mateixa raó.

Aquests professors es troben, a més, en una situació que la mateixa Conselleria ha qualificat de "transitòria". Seguint una seqüència lògica, amb l'entrada en vigor de la LOGSE l'administració hauria d'haver ordenat els professors per especialitats, ha-

Francisco Camps, nou conseller d'Educació i Cultura. Camps és el tercer polític que ocupa aquesta conselleria en dos anys de legislatura.

ver ordenat els llocs de treball del nou sistema i, després, haver ubicat cadascú en el seu lloc. Però el fet –denuncia Vicent Esteve– és que “els que actualment es troben en els centres de primària impartint ESO no tenen garantida una continuïtat de lloc de treball si passen d'un centre a l'altre”. És a dir, que si demà es construeix el centre de secundària, no hi seran els mateixos professors que avui donen primer d'ESO en el centre antic. El nombre de llocs de caràcter transitori és, doncs, de 3.000 professors, segons Esteve.

Lògicament, això ha provocat una desfeta dels equips docents en molts centres. Perquè el grup de professors que impartien tradicionalment setè i vuitè d'EGB, i que són els més indicats per donar primer i segon d'ESO, han demanat altres cursos en vista de la seguretat tan “transitòria” que els ofereix la Conselleria. Aques-



ARXIU / VICENT A. JIMÉNEZ

tes places han quedat vacants o han estat cobertes per aquells que no poden triar perquè tenen menys anys de treball.

També Manuel Picó, secretari general de la Federació d'Ensenyament de CCOO, incideix en

la necessitat de crear plantilles adequades amb una jornada que els permeta l'autoformació i la preparació de materials didàctics, cosa que actualment és inviable per culpa dels complicats horaris i els dobles torns en molts instituts.

La qüestió del valencià. La qüestió de l'adscripció ha portat també altres problemes. Tot escoltant una de les més antigues reivindicacions del STE-PV, la Conselleria va declarar “bilingües” tots els llocs de treball dels centres de primària: no solament els mestres de línies en valencià, sinó tots els professors hauran de saber castellà i valencià.

Aquesta bona notícia ha provocat, però, un greu risc per a les línies en valencià existents. Com que demana les dues llengües a tots els professors, la Conselleria entén que qualsevol professor pot fer-se càrrec de qualsevol classe, siga de línia en valencià o no. Però, tot seguit, la Conselleria atorga una “moratòria” perquè els professors que no tenen coneixements de valencià, l'aprenen en un termini de sis anys, si és una comarca valencianoparlant, o dotze si és una de castellanoparlant.

Es pot donar el cas, per tant, que un mestre done classes en castellà en una línia en valencià durant els pròxims sis anys. A més a més no s'ha especificat què passarà si després d'aquesta moratòria, els mestres no han aconseguit el nivell exigut. Una cosa curiosa quan, en les noves adscripcions, s'han fet moratòries semblants per a aquells mestres que s'han de reciclar obligatòriament en altres matèries com música, anglès, francès i educació física i se'ls ha donat un temps màxim de tres anys: la meitat que per aprendre valencià, una llengua que ja coneix el 80% dels professors de primària del País Valencià. El STE-PV ja ha demanat la suspensió cautelar de l'ordre d'adscripció, que es troba en el Tribunal Superior de Justícia valencià.

Àlex Milian

fundació
BANCAIXA

**Del 2 al 8
de juny.**

AGENDA

3 Dimarts
Conferència

"La seda en Espana: un reencuentro posible".
Eulàlia Morral. Presidenta Comissió Espanyola de la Ruta de la Seda (UNESCO).
Sala Sorolla a les 19'30 hores.

Exposició
"Imágenes de tragedia y esperanza".
Sebastiao Salgado. En col.laboració amb Espanya amb ACNUR.
Inauguració a les 19'30 hores. Centre Valencià del Voluntariat.
Carrer Fuencaliente, 1. València.

4 Dimecres *Conferència*

Cicle: Lectures d'Auslås March.
"Si per null temps cregui ser amador (XCVII)".
Marie Claire Zimmermann. Universitat de París-Sorbona.
Sala Sorolla a les 19'30 hores.

5 Dijous *Dia Mundial del Medi Ambient*

Avanç de l'Estudi: "Sostenibilidad medioambiental en la vida social y económica de la Comunidad Valenciana". Ricardo Almenar, Emèrit Bono i Ernest García.
Conferència: "Las condiciones políticas del desarrollo sostenible".
Andrew Dobson. Catedràtic de política en la Keele University (Anglaterra).
Sala Sorolla a les 18'30 hores.

CENTRE CULTURAL
Plaza de Tetuán, 23. Tel. 387 58 84. València